

РАДОВА РАДА

Тижневий уряд нагадує на 1918 рік.

кв.	кв.	кв.	кв.	кв.	кв.	кв.	кв.	кв.	кв.
3 міс.	4 міс.	5 міс.	6 міс.	7 міс.	8 міс.	9 міс.	10 міс.	11 міс.	12 міс.
-	-	-	-	-	-	30 р.	20 р.	10 р.	-

Віршувати згідно з правилами в 1-го числа кожного місяця. — За зміну редакції в 10 коп. (при якій доводиться прикладати стару адресу).
 У АГУ АВТОРАМ: статті не повертаються до редакції, не повертаються.
 Адреса редакції в конторі:
У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції: 64-86. Почта: скринька № 373.
ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА.
 Виходить щодня, окрім п'ятниць і днів після великих свят

Умови друкування оголошень:
 На 1 сторінці: 2 коп. — коп.
 На 2 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 3 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 4 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 5 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 6 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 7 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 8 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 9 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 10 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 11 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 12 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 13 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 14 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 15 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 16 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 17 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 18 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 19 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 20 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 21 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 22 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 23 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 24 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 25 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 26 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 27 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 28 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 29 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 30 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 31 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 32 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 33 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 34 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 35 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 36 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 37 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 38 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 39 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 40 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 41 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 42 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 43 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 44 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 45 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 46 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 47 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 48 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 49 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 50 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 51 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 52 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 53 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 54 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 55 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 56 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 57 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 58 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 59 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 60 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 61 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 62 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 63 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 64 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 65 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 66 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 67 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 68 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 69 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 70 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 71 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 72 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 73 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 74 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 75 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 76 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 77 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 78 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 79 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 80 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 81 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 82 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 83 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 84 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 85 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 86 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 87 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 88 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 89 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 90 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 91 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 92 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 93 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 94 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 95 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 96 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 97 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 98 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 99 сторінці: 1 коп. — коп.
 На 100 сторінці: 1 коп. — коп.

№ 246.

Вівторок, 31 (18) грудня 1918 року.

№ 246

Другий Городський Театр.

Український Театр від орудою **М. Н. Садовського** Олександрівська 12.
 Сьогодні 31-го грудня **Бурлака** драма на 5 д. Карпенка-Карого, 1-го січня у вівторок **Дві сестри**; 2-го 1) Наталка Полтавка 2) Артист Квитки прод. з 11—2 г. дня і з 5—9 г. веч. Початок о 6 год. веч.

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

Меринівська 8.
 Сьогодні 31-го грудня у вівторок **Мірандоліна** 1-го січня ранком по зменш. цінам „Лісова Пісня“ у вівторок „Підпори Громадянина“ 2-го січня „Між двох сил“.

МОЛОДИЙ ТЕАТР

вівторок 31 грудня прем'єра **Г. Гауптман—Загнаний дзвін.**
 середа 1 січня **СВЯТКУВАННЯ ХХУ Л.** ювілей М.я. Вороного.
 четверг 2 „ **В. Винниченко. ЧОРНА ПАНТЕРА І БІЛИЙ МЕДВІДЬ.**
 п'ятниця 3 „ **Ф. Грізларпер. ГОРЕ БРЕХУНОВІ.**
 Прорізна № 19. Початок о 6 год. вечора; Квитки продаються від 10—2 і од 4½—7 год.в.

ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР.

Троїцький Дім. В-Васильківський вул.
 Сьогодні 31-го грудня у вівторок **Сорочинський ярмарок**, 1-й раз по відновл. 1-го січня 1919 р. 1) Запорожець за Дунаєм, 2) По ревізії; 2-го 1) Наталка Полтавка 2) На перші гулі; 3-го Розумний і дурень; 4-го Крути, та не перекручу; 5-го Сорочинський ярмарок.

Азовсько-Донський Комерційний Банк,
 Волзько-Камський Комерційний Банк,
 Київський Частний Комерційний Банк,
 Київський Торговий Судно-Промисловий Банк,
 і його Відділ на Подолі,
 Комерційний Банк у Варшаві,
 Московський Кушечий Банк,
 Московський Промисловий Банк,
 Петроградський Міжнародний Комерційний Банк,
 Петроградський Учотний і Судний Банк,
 Руський для зовнішньої торгівлі Банк
 і його Міський Від. на Подолі,
 Руський Торгово-Промисловий Банк,
 Сполучений Банк
 і його Відділ на Подолі,
 7, 8, 9, 14, 19 січня нав. ст. будуть закриті в продовж цього дня а 1, 6, 18 січня нав. ст. будуть відкриті для спевці від 11 до 12 год. дня.

для УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ Т-ВО Т. И. ГАГЕН

Київ, Миколаївська 9. телефон. 14-07.

МАС:

- 1) Нові ПИЩУЧІ машини з УКРАЇНСЬКИМ шрифтом.
- 2) УКРАЇНСЬКІ гострі літери для переробки ПИЩУЧИХ машин всіх систем. Переробляє при своїх майстернях.
- 3) ПРИЛАДДА для всіх ПИЩУЧИХ МАШИН. 3—1465—1

Браття сірожупанці!

Подільська Губернська Народна Управа

негально запрешує на посади: перше секретаря Управи друге заступника Підлітнім Відділом трете заступником Продовольчим Відділом платня всім 9000 карб. річно. При роз'їздах в межах Губернії 35 карб. суточних за межами 45 карб. білет першої класу, ціни на продукти Кам'яні такі: хліб 60 коп. фунт м'ясо до двох рублів масло 8 карб. сало 6 карб. Квартири можна знайти 875. За Голову Управи РЕКА. 3—1496—1

Оголошення.

Всі особи, що мають у себе військове майно, мусять до 3-го січня зробити про те заяву в Головне Інтендантське Управління, зазначивши яке це майно і кількість його; за це майно буде заплачено по Інтендантським цінам. Після 3-го січня військове майно, знайдене у приватних осіб, буде конфісковано і винні будуть притягнені до польового суду.
 Всі часописи прохав передрукувати.
 Головний Інтендант.
 ОТАМАН ЛИТВИНІВ.

ГРОМАДЯНЕ!

Вкладайте свої гроші до „Централу“ під його позичкові зобов'язання на кооперативні фабрично-заводські підприємства.

Це забезпечить Ваші гроші від усіх несподіванок і дасть Вам зиску 6%, річних та премію.
 Позичкові зобов'язання вже випущено, одержати їх можна ЄНІВ. ПРОРІЗНА 19, Центрального Українського Сельсько Господарського Кооперативного Союзу.
 5—1466—1

Офіційний Відділ

Наказ ч. 1.

Головного командування республіканських військ на Черніговщині.
 Наказую командирам усіх частин, отавамам загонів, ротам, ватаг розташованих у Черніговській губернії, а також у повітах: Путивльському, Рильському, Сумському, Ромненському, Прилуцькому і Переяславському не пізніше 31-го грудня (18-го грудня) біжучого року о 15 год.в. подати про себе й своїх частин відомості. За невиконання цього будуть каратись польовим судом.
 Головне командування республіканських сил на Черніговщині.
 Ст. Вахмач.

Наказ ч. 2.

Головного командування республіканських військ на Черніговщині.
 Наказується всім урядовцям, котрі діють про доброту рідного краю Матері України, приступати до праці і виконувати свої обов'язки, по обов'язку служби, підлягаючи законній республіканській владі. За саботаж і зраду винних будуть розстрілювати по приговору польового суду.
 Головне командування республіканських військ на Черніговщині.
 Ст. Вахмач.

Наказ ч. 3.

Головного командування республіканських військ на Черніговщині.
 Забороняється: 1) Всяка агітація усно й через друковане слово проти Директорії й уряду Української Народної Республіки.
 2) Всяка агітація проти з'єднання українських земель до купи.
 3) Всяка агітація проти республіканських військ.
 4) Всяка агітація й критика розпоряджень головного командування республіканських військ.
 5) Всяка агітація проти інших національностей і взагалі агітація, яка може посягти тільки смуту.
 6) Забороняється розпускати неправдиві чутки.
 За невиконання цього наказу винні належать відповідальності перед військовим польовим судом республіканських військ.
 Головне командування республіканських сил на Черніговщині.
 Ст. Вахмач.

Наказ ч. 4.

Головного командування республіканських військ на Черніговщині.
 Категорично всім забороняється мати яку б то не було в гнєвальну й холодну зброю, у кого єсть яка небудь зброя, повинні її відати не пізніше 1-го січня (19-го грудня) до начальників ближчої військової частини і командантам станцій; до цього наказу не належать військові частини й охорона залізниць і послидні в тім разі як зареєстровані в начальників охорони залізниць.
 За невиконання цього наказу винні належать штрафу в 10000 карбованців, або висядці за межі України на 10 років.
 Головне командування республіканських сил на Черніговщині.
 Ст. Вахмач.

Наказ

війську Української Народної Республіки.
 Ч. 6.
 29 грудня 1918 року.
 Старшини й козаків!
 Ви, як один стали до боротьби з катами рідного краю, в боротьбі цій

були сміливими й хоробрими, як лев і силою духу та одностайністю перемогли ворогів. Ви мусіли боротись, бо покликав вас до цієї боротьби український народ і мусіли перемогти, бо боролись за права й вольности нашої України.

З усіх усюд несеться щира подяка вам—борцям за волю і землю. І гучне „Слава“ гукать вам ціла Україна.

Здавалось би ворог сконав і спокій запанував у нашому краю. Здавалось би, що з цієї хвилини кожен з нас може спокійно повернутися до рідної хати і взятися за свою буденну роботу, щоб упорядкувати своє власне господарство.

Та ні.
 Один ворог сконав, але з усіх усюд насуваються на нас хижацькі зграї і хотять вони одняти у нас політичні та соціальні права, котрі, ви, славі й мужі, здобули в тяжкій боротьбі і за котрі багато з товаришів ваших наложило головами. Щоб загартувати наші багати та плідні землі, політи і кров'ю вашою, не жаліють вони ні грошей ні інших засобів.

Ті, що ще вчора були прибічниками гетьмана, сьогодні привираючись гаслом московського більшовизму, поборились більшовиками, підкуплюють темні сили і посиляють агітаторів та провокаторів у ваші ряди, щоб ввезти рязлад та смуту поміж вас, загартували у смуті, славі лицарі, і такий спосіб нас побороли.

Воляки Між вами не повинно бути місця тій злочинній агітації.

Пам'ятайте, що й більшовики і гетьман обіцяли вам дати землю і волю, а тимчасом здирали з вас останню сорочку, розстрілювали, катували і гноїли в тюрмах вас та батьків і братів ваших.

Пам'ятайте, що тільки представники, вибрані вами та батьками і братами вашими під вашим думом захистом, дадуть вам землю і волю, що за них ви так славно боролись.

В інтересах зміцнення здобутих вами прав і вольностей, наказую:

1) Всім—старшини і козакам, пильно стежити за агітаторами і провокаторами, котрих підсилають темні та ворожі елементи, що хотять ввезти заколот у ряди українських народних військ, затримувати їх і передавати військової владі для накладення заслуженої карі.

2) Щоб підготувати революційне військо до рішучого знищення ворогів українського народу, у всіх військових частинах провадити заняття: бойове, муштрове і фізичне—3 години, до обіду, і наукове—3 години, після обіду.

3) Старшини подбати, щоб заняття відбувались справно, і всіх сил та хисту додати, щоб вони козаків інтересували, а наука, як найякіше освітлювала сучасний політичний мент.

4) Всякі спроби непослуху уважати за бунт і карати польовим судом.

Нам говорять вороги наші, що немає у нас дисципліни. Що ми недорілі.

Не правда! Дисципліна у нас єсть, є і свій розум, не чужий, і я вірю, що старшини й козаків спільними силами стануть до праці і збудують таку армію, яка забезпечить Україні повну незалежність, а народові, її землю і волю.

Підписали: головний отаман Петлюра.

Начальник головного штабу отаман Осещаний.

Київ. 31 грудня 1918 р.

Єдина Українська Незабаром, може цими днями, станеся акт величезного державного і національного значіння,—це прокламоване вже прилучення земель Західної Української Держави до Української Народної Республіки, себ-то іншими словами, прилучення того, що ми звикли загально розуміти і називати Галичиною, до України. Українські землі 6. Австрійської імперії,—Галичина, Буковина і Угорська Русь,—мають фактично сполучитися з Україною, скласти з нею єдине, нероздільне, етнографічно й політично суцільне тіло. Це має статися або на основі повного унітаризма, або ж з захованням умов місцевого самоврядування, або ж нарешті на основі принципів федерації. Нам найбільше балажний принцип федерування, хоч від валось би, що при безсумнівній єдності нашої етнографічної території, федерація, як засіб оборони національних та економічних особностей, не являється природним постулатом. Однак справа галицька не так проста, як з ається, і поділ навіть серед інтелігенції на „галичан“ і українців має свої глибокі історичні підстави. Галичина, Буковина і Угорська Русь, окрім штучно накинутаго їм політичного поділу, ладу й соціального становища, мають свої питомі, місцеві, своєрідні прикмети громадського життя, адміністративного апарату, економічної діяльності та громадського самоврядування, ті прикмети й особливості, котрі було би неможливо пізнати під ранжир нашого, хоча би й демократичного, будівництва Галичина вже виробила собі певну практику політичної діяльності та господарування, котрі певно теж підуть шляхом демократизації, але методи її, способи, законодавство, адміністрування,—все одмінне і своєрідне настільки, що всякий унітаризм чи хоч би й демократичний централізм можуть внести в галицькі відносини тільки непорозуміння і навіть руйну. Окрім того, Галичина, хоч і називається „найгіршим куточком Європи“, але це вже істина, що—Європи, а не Сходу Європи, чи передньої Азії, грані якої ми ще, на жаль, не переступили. Сполучення культурної, свідової, європейської частини нашої землі з усією Україною при необережній політиці може дати надзвичайний і тяжкий ефект. А тому, наш уряд не вважаючи на величезну перевагу великої України, повин глибоко уважити культурне значіння України Західної, європейської і сильно рахуватися в своїй політиці з переважним світоглядом цієї культурної частини нашого народу. Ще простіше сказавши: наш уряд і урядові партії мусять орієнтуватися не на Схід, а на Захід, не на братах Світської Республіки, а Західно-Української Держави. І це мусимо перевести як у нашій державній політиці, так і в соціальній. Досить сказати, щоб думка була ще ясніша, що Галичина несе нам перевагу державних методів над соціальними, еволюційних над революційними культурними, надемональними. Це повинні пам'ятати ті, хто докликаний і хоче будувати державу.

Небезпека державі.

Писати про становище нашої газети тепер, коли знов починає ладувати принцип партійности, було б наївно: кому од того шкода, що ниді й занепадає орган не всеого, а певних груп громадянства,—нехай, мовляв, дбають і журяться ті самі групи, котрі заінтересовані в життю свого органу. Але єсть зараз щось гірше і страшніше: вся преса на Україні тяжко терпить на матеріальній власне

техничній стороні діла, од чого нашій державі приходить велика і тяжка небезпека. Ось факти з останніх днів: одна газета з тиражем у 35 тисяч примірників виїхала була в числі тільки 4-х тисяч; друга, з тиражем з 10 тис. мала на послуг своїх читачів одного разу тільки 800 прим.; був день, що „Послідня Новості“ виїхали були в числі 2-х тисяч прим.; були дні, коли тираж всієї преси в Києві не доходив 15 тисяч. Це в Києві, а значить лише сталося і для всієї України, бо Київ—столиця, місто Директорії, міністерств і військової організації, серце громадського життя для всієї нашої землі. Незалежно од напрямку газет, вони друкують що для всякі офіційні розпорядження і відозви та дають силу інформаційного матеріалу про все наше життя також для всієї України. Отже, повторюючи слова, голова Директорії, треба нагадати, що преса і брошури повинні тепер розподілятися в сотнях мільйонів примірників, бо держава цього потребує в такій мірі, як ніколи. Отже, коли зараз пресова продукція, друковане слово мало що не мовчить, то не явище можна прирівняти тільки до всенароднього лиха, до згубної пощести, до погрози державі.

В чім же річ?—Справа тільки в тому, що нема електричного току, а току нема, бо його не подає вчасно електрична станція, а станція не подає, бо нема, а немає тому, що нема вугілля. Я не знаю, що треба робити, щоби був вугілля, але очевидно потрібні якісь героїчні зусилля: янає особ іва діяльність органів транспорту, якісь може військові заходи на Донеччині, якісь, може, комусь виплати, обіцянки, уступки,—нехай же це все буде зроблене, аби був вугілля, а значить і енергія для друкарських машин. Інакше і уряд, і Республіка, і країна вся можуть замовчати, а це єсть останнє лихо, лихо більше навіть, коли дуже багато говорять. Тому—дійсно, з усієї сили, одкидаючи всякий намудл на цьому шаблонному виразі, мусимо сказати:

Caveant consules! — бо небезпека безміри велика і тяжка.

Ан. Нікольський.

Лісова справа на Україні.

Згідно ч. 1 розпорядження Директорії від 16 грудня 1918 р. („Ставка“ ч. 5) всі землі на території Української Нар. Республіки, між ними і скарбові (казенні) за виключенням тільки земель дрібних селянських і трудових господарств, переходять до користування безземельних і малоземельних селян. Верховне порятування цими землями належить Директорії. Це основний пункт розпорядження, центр ваги його. Як висновок з цього пункту буде ч. 9 розпорядження, згідно котрому касуються всі умови на рубку ліса в вияві готового матеріалу господарств, які переходять в порятування Директорії з порівняння цих 2-х пунктів можна бачити: 1) що всі землі, в тім числі і підлісні—приватні і скарбові вивозяться і переходять під верування Директорії—власником їх робиться українська нація в особі Директорії—всі землі націоналізуються, націоналізуються і ліс. 2) „Решта земель переходить в користування безземельних і малоземельних селян“—це місце вимагає негайного пояснення, бо безумовно ліса, обслуговуючі потреби всього населення, а не тільки малоземельних і безземельних селян не належать до виключного користування тільки останніми. Цей тоєст як гадаємо відноситься до земель сільськогосподарського, а не лісового користування. Пояснення це потрібне тому що крім селян ширяться чутка що „скоро будуть діляти ліс“. Це для ліса небезпечно. Пунктом 2 розпорядження Директорії встановлюються органи, котрі будуть завідувати виваласеними землями, їх охороною і господарством, а також будуть провадити технічну роботу по земельних справах. Такими органами будуть губерніяльні, повітові і волосні земельні управи. Цим пунктом таким побитом касуються існуючі управи лісової охорони та державного майна й лісоохоронні комітети, і всі їх справи повинні перейти до земельних управ.

Як бачимо розпорядження Директорії від 16 грудня 1918 р. має надзвичайну вагу і несе за собою нову реорганізацію лісоуправління на Україні. До гетьманського перевороту у нас боролася дві течії що до лісоуправління. Представники одної стояли за цілим державним, чужою бюрократичною лісоуправлінням, представники другої—за де жаким громадським. Ці дві течії особливо гаряче борилися на останньому з'їзді головного земельного

комітета 17 квітня 1918 р. Подозріла течія друга. Комітет затвердив тезис: „лісоуправління в губерніях і повітах повинно бути організоване на державно-громадському принципі.“

Як буде це і з реформою лісоуправління, гадати трудно але що реформа потрібна це для всіх ясно.

Закінчуючи цей коротенький висновок з розпорядження Директорії повинні зазначити 1) що до складу земельних управ не ввійшли представники лісової справи, а це для неї небезпечно. 2) що у всіх постановках, що торкаються і лісів потрібна певна, остаточна ясність і викреслення їх від останніх земель, коли ми не бажаємо, щоб ліси були завичені.

П. Бородавський

На біжучі теми.

Одеса, Київ, Львів.

Недавно в Одесі зібралася товариство відродження Росії з приводу пригаду союзників.

Київським „федералістам“ приходилось зовсім круто; про це знали в Одесі і порішили, махнувши рукою на все, зібрати Росію.

Те, що я прочитую—правда, а не моя вигадка, це було сказано в одній промові:

— Нашей Одесі выпада великая честь сыграть роль собирательницы России.

— Во всяком случае, — додав другий промовець, — мы становимся могучим оплотом единства России.

Ну, коли собирательница Руси, то значить і всі онери повинні бути.

Пригадайте собі імена: Іван Калита Василь Четвертий. Потім Мінин і Пожарський.

Отже в Одесі: Іван Робіна, Кузьма Фанконі, Василь Баржанський і воевода Маврокардато.

Нарешті — „люди земли русской“:

— Поташ і Перельмутер.

На цих двох основа всього руху. Один іде в кафе Івана Робіна. Другий в ресторан Кузьми Фанконі.

— Що ви думаєте на счеть единой России, Перельцайтг?

— Вы же знаете, Поташ, что я всегда готовь.

— Что вы готовы?

— Идти туда... Там Папа-Спандони угощает кофеемь...

— Какимь кофеемь? Какаая Папа-Спандони?! Что вы сь ума сошли?!

— Во первых, не сходите меня, Поташ, сь ума. Во вторых, это же факт, что Папа Спандони всегда бьывает только въ кофейня „Россия“ и...

— Какаая кофейня „Россия“? Ах, ты-ж инородець проклятый! Я-ж тебь про единую-недѣляемую Россию говорю, про нашу маму Россию, а не Папу Спандони! Про родину, про великую могучую Россию. Это же кофейня, не пароходь и не гостиница! Перельцайтг, я вьмь говорю, не будите евреемь и не наматывайте мьнь нитки сь кофейнями!..

— Во-первых, я—не еврей, во-вторых, я—не православный. Я—литеранець. Моя хата сь кракь...

— Такь вы просто шуруятникь!

— Обоюдно!

— Паршивець!

— Взаимно!

— Поташ, я вась умоляю. — бросьте политику, не ругайте меня новыми словами и скажите, какой есть товарь?

— Такь, я же вамь про товарь и говорю, только я должень тренироваться сь новыми словами. Слушайте!

Обидва поскиляли голови над мрамуровим столиком і жваво записували стіл якимись великими цифрами.

У Кузьми Фанконі Перельмутер обробляв Василя ІV Баржанського і воеводу Маврокардато:

— Мы же не дѣти и не призывного возраста. Единая Россия? Хорошо—единая, но пароходы должны приходять вь Одессу, таки да, порожние. Единая Россия не нуждается вь лакирахь, парфюмерия и сифились,—мы это все имьемь, свои запасы есть. Слушайте! Маврокардато,—для чого намь французский товарь, когда...

Воевода Маврокардато починав розуміти справу і записався в „Общество собирания Руса“.

В цей саме час у Києві відбувались подібні сцени між штабами армії Архаровської, Південної, Північної і гетьманської.

— Федерация?—Нате вам федерацию!

— А як це при федерации буде?

— Ніяк не буде: хіба тепер комерсант, продаючи коам бачить його чи хоче його мати? Він тільки питається: ви купуете шкуру, черевки, цінністий калій, діабет, ішіас, марганець?—Я їам дам! І починається цалерова гра, при чім ніхто й на очі того граму не бачить і ніхто не має.

— Ага! Ну, так федерация.

В цей саме час у Львові відомий пан Заблоцький, що протергувався на миль, говорив:

— Польське військo повинно посісти Галичину, бо тут не порядок: жидівські погроми,—жиди самі себе б'ють у самоубійчій екстазі. Тільки єдина велика Польська може дати лад, спокій, управу.

Це все робилось і робиться тоді, коли Київ, Одеса, Львів оточені українським народнім морем.

Коли в цих містах-островцях позасідала міщанська і чужонаціональна людність.

І р'ішає тим чи иншим спекулятивним способом дати замість чистих продуктів, який небудь сурогат.

А. Яринович.

В Міністерствах.

Допомога військ.-полоненим.

На ст. Київ І пасажирський для допомоги повертаючим полоненим мається інформаційне бюро і при ньому амбулаторія. Ця інституція працює без перерви цілу добу і допомагає полоненим порадами (вказівки маршруту,

ХРОНІКА.

— Призначення К. Асиянова. З огляду на сформування міністерства, начальником столичної міліції призначено отамана Вербацького; пор. Кваснюков, який виконував обов'язки отамана, одержав призначення на посаду інспектора міліції.

— В Нау овім Т-ві. Позавчора ввечері були призначені загальні збори наукового т-ва.

Збори не відбулись через те, що рада т-ва на доту довго вирішала свої справи. Отже загальні збори постановили розійтись.

— Клопочуться за арештованих ерархів. Довідавшись про арешт митрополита Антонія та архієпископа Євлогія, херсонської владика Платон від імени „єпископату всьей України“ звернувся до Директорії з проханням про ульєвнення обох цих ерархів з-під арешту.

В проханню цьому, між иншим сказано:

єпископат усієї України вважає необхідним довести до відома Директорії, що митрополит Антоній зарпопонував Всеукраїнському церковному собору ухвалити постанову про церковне молитьвє поминання нового уряду Української Республіки, причому митрополит Антоній аргументував цю свою пропозицію між иншим і тим фактом, що новий уряд почав свою діяльність у Києві всенародною молитвою на Софійським майдані. Цю пропозицію собор єдиногласно ухвалив.

Довідавшись про те, що на сідуючий день мала бути впоряджена урочиста зустріч Директорії, митрополит Антоній не тільки дав дозвіл Київському духовенству взяти участь у цій зустрічі, але й сам висловив готовність особисто взяти участь у зустрічі і на перешкоді цьому стало тільки те, що лавра була оточена республіканським військом, а самого митрополита Антонія було заарештовано.

Ці факти, на думку єпископата, свідчать про те, що митрополит Антоній признає владу Директорії і виявляє готовність користися їй не за страх, а за совість.

На підставі цього єпископат всьей України прохає Директорію вилуєвати на волю не тільки митрополита Антонія, а й архієпископа Євлогія, а також подати єпископату відомости, що послужило причиною арешту обох владик і як найскр'іше припинити цю „небувану в історії нашої церкви і таку тяжку для нас подію“.

— Спростування. Нас прохають повідомити, що в листі президії всеукраїнської громади юр'івських казаків (ч. 342 „Н. Р.“) транілясь помілка. Замість надрукованого „Українці зібравшись склали раду з участю осіб инних національностей“. Треба було надрукувати так: „Українці, зібравшись на загальних зборах, склали раду, в котру ввійши виключно українці“.

адреси різних інституцій, видаючи допомогою положенням і т. ін.), роздачею річей, котрі отримуються „пунктом“ від приватних осіб як пожертви. В амбулаторії щоденно перебуває значна кількість хворих, котрим подається медична допомога на місці; тяжкі хворі транспоруються до лікарень. В амбулаторії постійно вартують лікарі і фельдшер, а також і добровільні співробітн. м-ва нар. зд.

Рух військ. полонених
за 27 грудня в м. Києві.
Прибуло—289 істvue—1429, вмерло—8, хворих—250, вільних місць—384.

Рух хворих у шпиталю № 11.
За 26 грудня.
Хворих—184, вільних ліжок—36.

Рух хворих у Київському травма-тологічн. інституті.
За 29 грудня.
Хворих—86, вільних ліжок—64.

Рух пошесних хвороб у м. Києві.
За 26 грудня.
Тиф плямистий—24, черевний—3, поворотний—6; за 27 грудня плямистий—78, черевний—13; за 28 грудня плямистий—28, черевний—1.

Шпиталь для чорноробочих.
Головна управа укр. черв. хреста прекає м-во нар. здор. асигнувати 133 тис. карб. на улаштування шпиталю для чорноробочих.

Мобілізація і лікарі.
Віницца народня та міська управа звернулась до м-ва нар. здр. й оп. з проханням вилити заходів про звільнення од мобілізації замських та міських лікарів, бо в місті та повіті плямистий тиф, а військовий начал одержав розпорядження мобілізувати всіх без винятку лікарів.

тії України повну волю, наділити селянство землею і вернути робітництву права, відняти гетьманського контр-революційного, губерніяльне земське зібрання постановило: 1) Привітати революційний рух, розпочатий демократією України проти самовладства гетьмана і його прихильників. 2) Визнати на Україні єдиною владою на сей переходний час Директорію Української Народньої Республіки. 3) Протестувати проти втручання у внутрішні справи України всякого чужоземного війська. Звернутись до населення губернь з закликом не піддаваться анархо-большевіцькій агітації, берегти революційний порядок і не допускати анархії. Земське губерніяльне зібрання всі свої надії покладає на те, що з зусиллям усієї демократії України в найближчому часі збереться всеукраїнське установче зібрання, котре тільки одно й правомочне встановити конечні форми державного ладу на Україні.

— „Махновці“. В с. Кирилівці, олександрівського пов. знаний з свого звірського терору бандита Махно казав своїм „товаришам“ повісити місцевого священника на воротах кладовища. Наказ „махновці“ виконали.

— Вистава Кам'янецький театральний гурток улаштував виставу „Невольник“. Чистий прибуток з цієї вистави призначено на бібліотеку для військових частин, які перебувають в Подільському Кам'янці.

— Допомога з удеітам. Рада професорів держ. університету в Кам'янці видала тимчасову допомогу п'ятьом студентам.

— Протя погромів. По всіх містах України відбуваються многолюдні єврейські зібрання, на яких євреї рішуче протестують проти неюдських погромів з боку поляків у Галичині та Конгресувце.

— На селянському з'їзді олександрівського пов. (Катеринославщина) постановлено піддержувати респуб. уряд на чолі з Директорією. З'їзд подає до відома державам згоди, що Україна розуміє себе вільною демократичною республікою і ставиться до них дружньо; за свою ж волю і самостійність буде боротися всіма засобами. Українське селянство прохає держав згоди не втручатися в наше внутрішнє життя.

— Український народній університет. В Полтаві в укр. нар. університеті В. Шепетов прочитав лекцію: „про українській народні думи“.

— Театр „Провісти“. Театр „Провісти“ в Полтаві постановив драму Шніцлера „Забавки“.

— Реформа школи. Хрульова педагогічна рада (Полтавщина) художньо-промислової школи поставила завести в програмі школи ткацтво і плетіння килимів. Для цього полтавська міська дума асигнувала 15'000 карбованців.

— Нові школи. Сумська пов. земська управа відкрила в повіті 37 нових комплектів при початкових школах і 6 нових шкіл, які почали вже функціонувати і придбали багачку учнів.

— Пам'яті Грінченка. Заходами учнів вищої поч. школи в Галачці відбулося свято пам'яті В. Грінченка. Виконано водевіль „Миротворці“.

По Україні.

— „Життя Поділля“. В Кам'янці на Поділлі виходить щоденна незалежна демократична газета „Життя Поділля“. Редагує прив. доц. Білецький.

— За спекуляцією. Подільський губ. комісар наказав, що за спекуляцією грошовими знаками і продуктами першої необхідности карється штрафом до 3000 карб. або в'язницею до 3 місяців та висилкою за межі України.

— Вистави козаків. Козаки подільського полку улаштували в Кам'янці-Подільському дві вистави „Панська хворість“ та „Бузальщина“ на користь військ. і вжив заходів, щоб хорі добровольці-офіцери були переведені до шпиталю українського черв. хр. а зборів до будинку університету св. Володимира. Штаб оєдного корпусу погодився на це і всі добровольці будуть переведені з нед. муз. пан. міністр нав. зд. з'ясував, що під час вибуху поранено шкільм біля 70, і збито двох варгових.

— Свято визволення. В Верхньодніпровську відбулося свято визволення з під гетьманського ярма. У святі брали участь козаки. Місцеві священники відправили також панахиду по замучених у Катеринославі офіцерах і козаках.

В катеринославському зимовому театрі вільне козацтво улаштувало урочистий концерт на честь входу до Києва республіканського війська. Мішаний хор всіх катеринославських організацій виконав: Стяг, „Гомоніля України“ і „Світе Тихий“. В антрактах грав козацький оркестр.

— В Миколаїві. Місто охороняють збільшений патрулі спільно з англійцями. Відношення їх до укр. війська гарне. Гетьманці сидять на французьких пароплавах.

— Резолюція катеринославського губ. земства: „Зважаючи на те, що тільки державний лад [в формі народньої республіки] може забезпечити демокра-

Лист до редакції.

Прошу Вас, Вш. п. редакторе, надрукувати в Вашій хвальній газеті оце моє прохання до редакції нового щоденного видання „Трудова Республіка“. Я прошу нову газету, щоби вона умовляла своєю—очевидно—молодою співробітниця, який в 9 му числі „Трудової Республіки“ умістив свою аркварську статтю „Проблема владі“ під мій підписом „В. Старий“, чи не міг би він надати у когось иншого позичити собі псевдонім, щоб не вводити в блуд читачів української преси. За 12 літ моєї ріжнорідної роботи з гетьманським режимом я звиче бачити в друку за підписом „В. Старий“ тільки мої власні статті, і ніяк не вважаю для себе можливим закввати слави чужині хочаби й глибокодумним твораміе. По-за тим дозволяю собі гадати, що мій підпис такий незначий і непринадний, що наврад комусь кочче потрібно його в мене ревізувати. Коли ж погляда на літературну етику дозволяють мому випадковому однофамільцеві не рахуватися з належністю комусь иншому певного підпису, то може він міг би прибрати собі якийсь широка популярне й славне прізвище, чи, наприклад, Володимир Винниченко, чи Льва Толстого, Вільяма Шекспіра, або що (це легко вибрати з таких книг, що зветься „енциклопедичним словником“ або „історією світової літератури“, а скремним моїм ім'ям дозволив би й надати користуватися лиш мені одному, наймій в українській пресі.

З повагою до Вас пошановно вішусь.
Редактор часопису „Книгарь“ В. Старий

ТЕЛЕГРАМИ.

(Од Українського Телеграфного Агентства.)

Селянський з'їзд.

РІВНЕ, 28. У дві години дня відкрився у Рівному перший після падіння революції селянський повітовий з'їзд на який прибуло 250 делегатів з рішучим голосом та 50 з дорадцями. Для всіх улаштовано помешкання та обід. Головою з'їзду обрано повітового комісара Коваленка, який, давши коротеньку оцінку подій, закликав селянство до спокійної організації об'єднаної праці. Головнокомандуючий півзахрайоном полковник Осілко вітав з'їзд від імені революційного війська. Півтора місяця тому каже промовець коли генерал Скоропадський з кучкою російських офіцерів імперіалістів вирішив, що України нема, що знищити треба народні права, що силою добровільської армії нас примусять йти на російську совітську республіку, щоб задати там народний рух та встановити царську Росію, наші найкращі люде зрозуміли, що більш терпіти не можна і наказали нам повстати. Величезне в історії народів повстання. Багато пролилось крові, багато лягло козаків, але всі ми знали, що вмираємо за щастя і добробут нашого народу за народні права і тепер уже майже вся Україна визнає владу республіки. Просте селянство яке на диво всьому світу повстало проти своїх тиранів і тепер коли все зроблено, ми збираєсь тут, щоб одним згуком всього селянства підтримати республіканську владу, одержати певну інформацію про події, дати Республіці військо, яке зітре всіх своїх ворогів у боротьбі за землю й волю. Полковник бажав з'їздові упертої праці як тут так і в дома на користь рідній Україні. „Допоможіть—каже він—здолати ворога і ми віддячимо вам сторицею“. Останні слова покриваються викликами „Слава!“ та виконання гимну. Відповідаючи полковнику Осілко голова з'їзду вітав його як першого повстанця цього краю. Як допомагало селянство до цього часу так і надалі всім, чим зможе навіть житим допоможете Директорії. З'їзд проголошує славу полковнику Осілко та шанує встановлення пам'яті тих, що поклали голови за визволення України. Помічник головнокомандуючого полковник Козубський дякує селянам за їх шире відношення до війська та допомогу. Після привітань з'їзд ухвалив надіслати телеграму Директорії та козацтву, а потім переходить до ділової частини. З'їзд продовжиться два дні.

Біженці на Волині.

ЖИТОМІР, 30. Становище біженців на Волині незвичайно критичне. Прифронтова смуга ще досі мов переживає війну. Володимирський, Ковельський, частинно Луцький та Дубенський повіти—видніють тільки як великі пустині. На місці багатих сел та латів—чорніть ями та бур'ян. На мотках холодних білидажх чухнуть, умірають голодні. Також і від пошестей. Управління питання про біженців поставивши в першу чергу, як питання державного значіння і звернувшись до біженського департаменту за грошовою допомогою.

Приїзд коміс Янчура.

ЕЛІСАВЕТ, 28. Приїхав губернський комісар Янчур, який об'їздив усі повіти. Янчур тимчасово перебуватиме в Елісаветі, куди переходить губернська адміністрація.

Асигновка Директорії.

ХАРЬКІВ, 29. Миська управа одержала повідомлення, що на потреба миського господарства асигновано Директорією в мільйонах карбованців. Координатор банків вирішив дати миському самоврядуванню півмільйону в 2 мільйонах карбованців.

Рада роб. депутатів.

УМАНЬ, 29. Організується рада робітничих депутатів для оборони професійних інтересів робітників. У місті повний спокій і лад.

Фірма хліборобськ. знаряддя.

СЛАВЯНСЬК, 28. Німецька торговельна фірма відкрила розпродаж хліборобського знаряддя та машин, котра мала гарний успіх. На протязі 4 днів приходило до 800 чоловік, переважно хуторян та селян, котрим продано на 25 тисяч машин.

Філія Нац. Союзу.

ЕЛІСАВЕТ, 28. Одеські часописи поміщали брехливі звістки, що в Елісаветі організувалася директорія і виконавча рада, у склад котрої увійшли більшовики і відомий розбійник Сметана. Тимчасово виконавчий і фантастичними звістками орду-

ють наші вороги, бо в дійсності ніякої директорії й національної ради в місті нема, а філія Національного Союзу, в котрій працюють відомі українські громадські діячі, а не жадні більшовики.

Приїзд Балбачана.

ХАРЬКІВ, 29. Отаман Балбачан приїхав у Харків і вийшов на білгородський фронт. Останки деяких добровільних офіцерських частин озброєно республіканцями.

Польські легіонери.

МОСКВА, 28. З Вільни повідомляють: Польські легіонери зайняли Вільню та йдуть на Гродно й Вільню.

„Форвертс“ з приводу заяви Оскара Кона.

БЕРЛІН, 28. З приводу заяви товариша державного секретаря Оскара Кона, що до радіотелеграми Йофе про затрати московських грошей на німецьку революцію, „Форвертс“ пише: „Ті обставини, що німецька соціал-демократія підтримувала московських товаришів у боротьбі з царизмом, єсть найпочеснішою сторінкою в її історії, але це робилось не за громадські, а за казенні гроші, та при цьому не питались до якої течії соціалізму належать ці товариші. Це зовсім щось інше ніж те, як московське правительство з невсхваляючого джерела поспішно працюючи грошового вартату черпає засоби для підтримання певного настрою між німецькими робітниками. Крім того московське правительство, згідно з договором, зобов'язалося не робити цього надалі, але московські представники в Берліні вперто заперечували ці факти. Порушення договору та брехня не єсть революційними засобами. Обов'язок вимагав одмовитись од такої підтримки. Сьогодні у нас в Німеччині на жаль іде така боротьба. Цю боротьбу провадять з московськими всіми можливими засобами. Робітники стоять в неповному наборі, бо вони, перебуваючи під впливом чужого правительств, сами не знають того, що борються із своїми ж товаришами по робітничому класу.“

Лист короля Румунії.

БУКАРЕШТ, 28. У відповідь на телеграму, котру послала королеві Фердинандові національна рада румунів у Трансильванії, король звернувся до бюро ради з таким листом, „Я радію з приводу звістки, що прийшла до мене із старовинного міста Михайла Хороброго, ядаря єдності з румунським королівством. Моє серце повне невимовних радощів і я дякую Всевишньому, що дав мені, завдяки відвазі з моїм дорогим народом ці визначні дні Як я діляю з вами ведолу та ляхо, так ділитиму з вами радість, спільну для всіх румунів. Велика румунія, єдина, недільма.“

Промова Крмарна.

ПРАГА, 28. Підчас патріотичних маніфестацій з приводу приїзду до Праги президента Масарика, голова ради міністрів чехословацької Республіки Крамарж звернувся до представника французької республіки Клеман-Сімона з промовою, в котрій вказав на симпатії Франції до чехословаків та південних славян. Він сказав: „Я не в силах висловити, як ми любимо Францію, та як дякуємо їй за всі ці жертви, котрі вона принесла, за ту кров котру ви проливали в ім'я визволення всього світа од ярма та насильства пруського юнкерства. З почуттям цієї глибокої любові ми наважиди лянемося вірними вашими союзниками та обіцаємо вам, що ми твердо боронитимемо ту позицію, котру ви нам довірили. Я прошу вас, пане Сімон, висловити ці почуття нашого народу перед правительством Франції, та сказати прекрасній, якуючій Франції, як ми її любимо і як бажавмо дати їй докази нашого пррзвання та вірності.“

Бой в Берліні.

БЕРЛІН, 27. В Берліні бой, що були 24 груд. я, мали 67 жертв. З боку нападаючих військ було 56 вбитих. Крім того вбито 6 матросів і п'ять з поліцейських та війська, що вступало разом з матросами.

Програма комісії по соціалізації.

БЕРЛІН, 28. Комісія по соціалізації оголошує програму праці, з котрої видно, що засоби виробництва на думку комісії не так скоро зможуть націоналізуватись. Це може йти лишень шляхом органічного розвитку. Експортна торгівля та промисловість мають і далі існувати в цій організації. Вугільна та залізна організації—

буде націоналізована в першу чергу. Комісія гадає нагородити власників окремою рентою.

Інтерв'ювання підпемішце.

БЕРЛІН, 27. На другий день різдвяних свят 27 грудня в Гамбурзі було вивезено директорів підприємств „Німецький Цісар“ з їх постійних мешканців, та інтерв'ювано разом з представниками миського правління в ратушу.

Протест баварців.

БЕРЛІН, 27. Президія баварської народної партії заявила протест проти незаконного збільшення пруського впливу, котрий виявився в новій постанові про вибори до майбутньої німецької національної ради.

Небезпека для виборів.

БЕРЛІН, 27. Буржуазні партії Мюнхена звернулись до міністер-президента Ейснера з указівкою на небезпеку для виборів, волі пресі і волі зібратись з питаннями, чи правительво бажав ладу, чи анархії. Вони вимагають виразної відповіді через негайне втручання в анархічні течії, а особливо оборону незайманості засідань майбутнього баварського ландтагу.

Чехські соціалісти.

ПРАГА, 27. Завтра відкривається засідання з'їзду чехських соціалістів, котрі продовжаться 3 дні.

Міжнародна конференція.

НАУЕП, 28. Бак Коль повідомив гаагське „Кореспонденсбюро“, що чутки про скликання міжнародної конференції на 6 січня неправдиві. Зараз гадають погодитись на тому, щоб скликати конференцію до 20-го січня.

Соціалістичний конгрес.

БЕРЛІН, 28. 25 грудня зібрався уперше за 4 роки бельгійський соціалістичний конгрес. Зібралось біля 1000 делегатів. Конгрес ухвалив зайнятись обміркуванням спершу внутрішньої, а потім міжнародної політики.

В справі кризи кабінету.

БЕРЛІН, 27. Реловний комітет воляцьких та робітничих рад зібрався 27 грудня на остаточне засідання в справі кризи кабінету. Однак народні уповноважені не брали участі в цьому засіданні. Світлива нарада правительств та центральної ради відбулась лиш 28 грудня. На цій нараді буде вяснено, чи може залишитись правительво в своєму попередньому складі.

Московські делегати й німці.

БЕРЛІН, 28. „Форвертс“ поясняє причини недопущення московських делегатів на з'їзд. Німці побоювались, що делегати приїдуть з метою відволення більшовицької агітації. В такому замірі моск. в'єського правительств відновили перервану пропаганду, переконались народні уповноважені тим, що було висломо тих самих Йофе й Радека.

Вихід с.-д. партії.

БЕРЛІН, 28. Події на різдвяні свята розяснили трохи втрітню політику. Соціал-демократична партія в більшості вийшла в стан оборони та залізнає миську єдність до боротьби з неможлими спробами перервоту, які намагається утворити сілка Снартака.

Повідомлення „Форвертс“.

БЕРЛІН, 28. Як повідомляє „Форвертс“, чутки про одставку ради народних уповноважених, або окремих членів правительств, єсть цілком безпідставні.

Призначення Сесіля Посвіна.

ПРАГА, 27. Англійське правительво призначило своїм дипломатичним представником у Празі Сесіля Посвіна. До Праги він приїде й найблизчі дні в супроводі секретаря посольства Роберта Іунга.

Приїзд Масарика.

РИМ, 28. Приїхав президент чехської республіки Масарик, якого зустрів король.

Агітація проти комуністів.

ВІЛЬНА, 26. „Замля Труда“, орган ц. к. лівих есерів у Латвії та Білорусії, в котрім бере участь Камков, впровадить сильну агітацію проти комуністів.

За кордоном.

В Палестині.

Як повідомляє єврейське прес-бюро у визволенні з під турків Палестині життя відновлюється. В єврейських центрах організована єврейська адміністрація й єврейська міліція.

Театр і музика

Кобзарський концерт на честь республіканського війська.

До театральського відділу від імені першої кобзарської капели звернувся її диригент з проханням допомогти підшукати помешкання, в яким би можна було дати безплатний кобзарський концерт для перебуваючих у Київ-і козаків. Театральний відділ пішов на зустріч у сій справі, наслідком чого на ведію 5 го січня нов. ст. об'їздна на ранок зала державного народного театру, де й має відбутись зазначений концерт.

Література, наука.

Нові видання:

Василь Пачозський. *Малый Свято-слав Хоробрий*. Діточа гра-казка в 4 діях. Книжка десята. Накладом автора. Із друкарні Шарфого у Вецлярі, 1918, стор. 80, 80, ціна не показано.

Шляхом волі. Збірка поезії таких авторів: В. Щурата, М. Кононенка, Т. Шевченка, Б. Лешко, М. Вороного, І. Франка, Леся Українки, О. Кониського, В. Самійленка, М. Філянського, Гр. Чупринки, С. Руданського, П. В-ого, П. Куліша, М. Старицького, М. Козака, Шелеста. Крім того уміщено народні поезії та „Запорожці“, твір у прозі І. Нечуй-Левицького. Нова бібліотека, ч. І: Українська на-кладня, Київ—Лейпціг, 1918, стор. 96, 80, ціна не показано.

Колідки. Видання друге. Печатня видав. т-ва „Друкар“, Київ, 1918, стор. 32, 80, ціна 1 карб.

Нібул. *Оповідання про давніх героїв*. З вступною статтею Ф. Слюсаренка. Переклав М. Якимовичий. Видання друге. Печатня вид. т-ва „Друкар“, Київ 1918, стор. 64, 80, ціна 1 карб. 25 коп.

Олександр Шулгін. *Політика*, (Державне будівництво України і між-народні справи). Статті, документи промови. Склад видання т-ва „Друкар“, Київ 1918, стор. 112, 80, ціна 1 карб. 50 коп.

Дописи.

М. ПИРЯТИН, на Полтавщині. Визволення з під гетьманщини. Коло 20 листопаду докотились до Пирятини чутки про події на Правобережній Україні, що поневірений наш народ узявся за зброю, під приводом найкращих синів України, Петлюри й Винниченка.

Спочатку про це говорилось на ухо і тільки 22 листопаду отримано було київські газети, в котрих писалось, що „повстанців“ розбито під Хвастовом і вже настав спокій. Того ж 22/ХІ наш „енергійний“ повітовий староста Юскевич розліпив по місту оголошення: „По сообщенію главного штаба, Петлюра убитъ въ бою подъ Фастовомъ.“

Съвѣдѣе стрѣльбы сложили оружје и послали делегацію просить пана гетьмана о помилованіи“. Але ційповідісті ніхто не няв віри. Тим часом надійшла до нас знаменита відозва Келлера до офіцерів про будування єдиної Росії і викликала здивовання і обурення всього населення.

А староста виявлював з кожним днем все більше „енергії“. Вперше, як водиться, заарештував всіх хто здавався беззепечним, між иншими народньої управи голову Павелка, члена Ткаченка, агронома Курносова, залізничника Арцика, відомого по упертій боротьбі з більшовиками і багато инших, тільки брак місця у в'язницях, припинив енергійну діяльність старости в цьому напрямі...

Незабаром громадяне читали оповіщення старости, що Петлюра розповсюджує чутки ніби гетьман з урядом утік, що це брехня і т. инш. а далі вказувалось на свою всемогутню силу.

Це вже здавалось якоюсь гумористикою. То Петлюра вбитий, то розповсюджує чутки.

Громадяне читали та плечима здвигували. 2 грудня показала і реальна сила старости. З Гребінки приїхав відділ з російських офіцерів, але діяльність їх обмежилась випитим чаєм, заготовленим для полонених на харчовому пункті.

Маючи „реальну силу“, староста віддав наказ: „хто буде ховати повстанців і де вони будуть знайдені, ті села будуть спалені, зруйновані дощенту.“

Тим часом республіканське військо захопило Прилуку. По місту залунало, що не сьогодні-завтра воно буде і в Пирятині. Поки ж староста виявляв „сугубое рвеніе“. Поставив на вагон від вугілля гармату і роз'їзжав з цим „панцерником“ від Пирятини до Ли-

новиці. 4 грудня з якихсь джерел вартата отримала повідомлення, що республіканське військо виїхало потягом з Прилуки на Пирятин. За пів верстви від станції Пирятин, з наказу старости розібрано колю і виставлено німців з кулеметами. Коло ваказу побіч будинку повітової управи виставлено „панцерний“ потяг в такому складі: паровоз на всіх парах передом на Гребінку (Київ), класний вагон старости, теплушка вартатових і вугільна платформа з гарматою. Вертховну команду цієї варто-офіцерської німецькою силою прийняв сам староста. Перед повітовою управою зібралась майже вся молодь, чекаючи Петлюровців.

Коло 2 години дня в тумані зачорнів обрис потягу... Полетіли ракети, залунали поодинокі постріли, староста скомандував гарматчиком „на прицѣль“, але потяг став... і замість петлюровців, виявився звичайнісний ешелон німців прямуючих „нах фатерлянд“.

Наслідком цього було оповіщення міністерства надруковане в „Київській Мислі“ за 7 грудня, що Пирятин ульнено від петлюровців, котрих у йому і не було.

Час шов. Республіканське військо вирушило з Прилуки і заняло ст. Грабаровку, 18 верст від Пирятини. В ніч з 9 на 10 грудня староста з вартотою і офіцерским загонем під'їхав до Грабаровки і почав обстрілювати станцію і село з гармати. В республіканцях же гармати не було. Здавалось би сили не рівні і перевага повинна бути на боці старости. Але республіканці розбили гетьманців без жадної втрати в людях. З укнолу на 105 верстві колії пустили порожнього паровоза з найбільшим прискоренням і цей паровоз розбив, розкидав весь потяг гетьманців, 10 грудня Пирятин проснувся без влади. Маючи повне фіяску під Грабаровкою, староста втік до Києва, а за ним розбіглась, хто куди бачив, також і вся вартата. Політичні в'язні, котрих ніхто тепер не охороняв, вийшли з під арешту і під проводом Ткаченка, Арцика і Крайника обеззброїли останніх вартатових, збрали зброю і привезли до повітової управи, куди незабаром приїхав єдиний з усіх адміністраторів, що залишився в Пирятині, військовий начальник Москалець.

Незабаром туди ж приїхали німецькі офіцери і стали вимагати, щоб зброя була перевезена до військового начальника, де її буде охоронять німецька вартата, що було і виконано. З самого ранку німці на всіх шляхах, що ведуть до міста, поставили застави і нікого не пускали ні з міста, ні до міста.

Над вечір республіканське військо надійшло до Пирятини і вислало парламентерів, щоб прийти до згоди з німцями. Німці упевнені гетьманцями, що йде банда грабительів і більшовиків, заявили, що, поки будуть у Пирятині, ні в яким разі нікого не пустять до міста. Таким чином республіканці примушені були вступити до бою з німцями.

Коло 6 години вечора на республіканців німці розпочали стрілянину з кулеметів, республіканці їм відповідали кулеметним і гарматним вогнем, випустивши коло 10 снарядів по місту, котрі, до речі, ніякої шкоди місту не зробили, бо шрапнель рвалась у горі в повітрі. Але недовго німці протримались. За годину вони примушені були здатись, утративши чоловік до 10 убитими і де кілька пораненими. Республіканці утратили 2 забитими і 3 пораненими.

Населення радо вітало дорогих гостей. 11 грудня з ранку в улиці були вкриті народом і все нагадувало свято перших днів революції. Почався запис добровольців, котрих набралась численна кількість, особливо багато селян. Настрій бодьорий. Козаки повні національної свідомости і міцної товаришескої дисципліни.

14 грудня з приводу капітуляції Києва відбувся парад республіканського війська. Отаман Шаповал вітав козаків з перемогою народної армії над жидовителами. Стрункими рядами пройшло військо церемоніальним маршем під згук власного оркестру і зробило дуже гарне вражіння на присутніх.

З правдою усіх подій можна уловити таку гадку громадянства,—як не буде дозволено ніяких комітетів „демократичні спілок, а будуть тільки шократичні органи влади—зесмтво, дума й адміністрація, все буде гаразд, у протинному ж разі нема повної гарантії від більшовизму.

Микола Попів-Кум.

ЛЕТИЧІВ (на Поділлі). В повітовій земській управі з роспорядження голови управи п. Дем'яновського знято портрет Шевченка й інших українських діячів. Українські написи й печаті замінені російськими.

В. Плісенький.

17 листопаду 1918 р.

Повідомлення.

Ювілей Миколи Вороного. В середу 1 січня нов. ст. 1919 р. відбудеться урочи- стое святкування 25-літнього ювілея сла- вного поета Миколи Вороного в по- мешканні Молодого Театру. Всі органи- зації, товариства, які побажають співпрацювати, мають звертати- ся за інформацією і для запису до ор- ганізаційного комітету що діяв від 10 го- разку до 4 год. дня.

Адреса: Бесарабка, 2 пом. 11 телеф. 24-01. Програма і порядок свята—в афи- шах.

Продаж квитків починається з 29 грудня в касі Молодого Театру (Про- рівна, 19).

Комісія для розгляду видатків (за пе- ріод 15 лист—15 гр.) Згідно постанові Ради Комісарів при Державному Кон- тролі (Володимирська, 10, 2-й Контрольний Департамент (створена окрема комісія для розгляду видатків, котрі були в пе- ріод листопаду 15 грудня б.ж.ч. року на заході в зв'язку з обставинами остав- ого часу.

Заявкою комісією з'ясовано, що багато децими особами одержані значні аванси на різні видатки (на заготовку, на грошове задоволення, на різні фору- вання, на будівничі роботи, на гамані ви- датки і т. ін.), при чому решта авансів здала до скарбу не во всіх випадках, а відбитість по видаткам зовсім до кон- тролю не надіслана.

З огляду зазначеного, комісія прохає особ, які одержали в зв'язку з обставинами останнього часу ті або інші суми, негайно здати невизначену решту в Дер- жавні Скарбниці, а відбитість у витра- ченню сум і квитанції про здачу в Дер- жавні Скарбниці невизначеної решти на- діслати до 2-го Департаменту Державного Контролю (Володимирська, № 10).

В заявках до Державних Скарбниць про здачу грошей необхідно зазначити, що гроші здаються до Скарбниці з ви- могою контрольною комісією і підлягають за- лічченню в касові обороти по рахунку сум, належних до з'ясування.

Голова комісії В. Пулицький.

Безплатне читання. Т-во „Прогрива“ ула- штовує кожної суботи читання в лекції з чарівним ліхтарем при Галицькій чай- ній (на розі Златоуст. вул. і Галицьк. баз.) о 6-й годині у вечері. Вхід безплат- ний.

Консульська секція при українській то- варистві економістів. В середу, 1 січня, о 5 год. вечора, в помешканні товариства еко- номістів відбудеться засідання консуль- ської секції. Обов'язкова присутність б. слухачів консульських курсів, як тих що витримали іспити в державній іспитовій комісії, так і тих, які мають держати 11 січня.

Вісні курси українознавства, які були припинені через ревізію помешкання бузвним гетьманським урядом, знов від- новляються. Завідує курсами ректор укра- їнського державного університету про- фесор Сушицький. Запис слухачів та інші різні справи даються в давнім помеш- канні курсів (Хрещатик 39, пом. 14) від 4 до 6 год. вечора. Курси складаються на кошти українського національно-тор- говельно-промислового союзу.

Верх. слідча комісія. 27 грудня 1918 року розпочала свою діяльність верхова слідча комісія, складена по особливому зазначеному Директорією спеціально для цієї статуту „де розслідував карної діяльності б. гетьмана Скоропадського, його міністрів та товаришів їх і наших, причетних до того осіб, організацій та інституцій.“

Комісія складається з 12 осіб—сена- торів та членів судової палати. На чолі цієї комісії стоїть сенатор С. П. Шелух- ин. Комісія має широкі уповноваження і працює цілком незалежно і окремо од усіх наших слідчих комісій.

Містяться вона в будинку сенату (В. Володимирська 56).

Хто має які заяви, то треба звертати- ся по вказаній адресі що дня, од 12 до 3 год. до директора канцелярії Кривець- кого.

Начальник головної шкільної управи вій- ськового міністерства У. Н. Р. приймає осіб, які мають до нього справу, по понеді- лку о 16—18 год. (5—6 веч.) та п'ятниці о 16—17 (4—5 веч.).

Звірянець, буд. Ізюверної школи, теле- фон 47—33.

Приним приватних осіб у начальника кан- целярії військового міністерства Українськ. Народ. Республ. (Миколаївська 11) з 28 гру- дня буде провадитися щоденно від 11 до 12 год. дня.

Кооперативна школа ім. Василя Доманиць- кого повідомляє, що, з огляду на різдвяні свята, навчання в школі припиняється з 30 грудня по 15 січня 1919 року, на яке число всі учні мусять з'явитися до школи.

Жалобні збори пам'яті Н. С. Сиринна. В середу 1-го січня п.ст. в 12 год. д. в по- мешк. „Литми Театру“ (Хрещатик, 43) від- будуться жалобні збори пам'яті Н. С. Сиринна, які влаштовує київський міський сільськогосподарський к-т. З промовами виступлять: М. Гринько, А. Гольдштейн, Х. Грінберг, М. Прохач, Г. Златокопський, Л. Ка- пляк, І. Маховер, І. Найдич, В. Тьомкин, І. Шехтман. Вхід тільки з квитками. Квитки, які записати після запро- овування місць громадським організаціям, бу- дуть видавати в помешк. сіоніст клубу (В. Васильк. 18) у вівторок 31 гр. від 4—6 г. веч.

Од контори. Пожертви на користь полонених. Посту- пили від учнів 3-го класу реальної шко- ли „1-го об'єднання представників“ на ко- ристь полонених, що повертаються до рід- ного краю—70 карб. 20 к.

Редактор Андрій Ніковський. Останньому 31-го.

Оповідки.

Печерськ Миліон, 9, др. СИРОТА внутр. і ввонер. 606-914 хвор. пр від 8—2 г. дня.

ПОПРАВКУ ОБУВИ та ГАЛОШ по ДЕШЕВІЙ ЦІНІ приймає майстерня „Коопобув“ Кооперат. Т ва Хрещатик № 3с, у дворі праворуч. 2—1472—1

„Т-во Шкільної Освіти“. Вийшли з друку і продаються такі підручники: 1. РІДНІ КОЛОСКИ. Ч. II. Читанка О. Сте- шенко Ц. 8 карб. 75 к. 2. ЗА АЧНИК АРИТМЕТИЧНИЙ. Ч. I. (цілі числа) Н. Шульгина-Ішук. Вид. 2 ге. Ц. 8 карб. 25 к. 3. ЗАДАЧНИК АРИТМЕТИЧНИЙ. Ч. II (дробі). Н. Шульгина-Ішук. Ц. 3 карб. 50 к. Склад видав Т ва Ш. О.

Книгарня Т-ва „Друкар“ Київ. Хрещатик № 50. 3—01271—1

Д-р Сер- гій Коломійцев сифіліс, трипер та полові. 606 914. Гоголівська 2-а, Пр. 11—1, 5—8 в. 01127—21

Д-р Черник, спец. водолікарня для спеціал. систем. лічення вся- кого роду полових хвороб. Вел. Житомир- ська 18, 9—2 та 5—9. 12—01199—11

Уже вийшов з друку ОДРИВНИЙ КАЛЕНДАРЬ на 1919 рік. ВИДАННЯ ДНПРОСОЮЗУ. Продажна ціна в роздріб: календарь 4 карб. спинка . . . 1 При замовленнях більше 100 примір- ників—знижка. Звертатися до видавничо- го відділу ДНПРОСОЮЗУ—Київ, Ін- ститутська, 4, кімн. 43. 1230—2

РІЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 Р. НА ЖУРНАЛ „ШЛЯХ“ орган незалеж- ної думки

„ШЛЯХ“ має відділ: красномовного (поетів, есеїстів, новелі, оповідання, повісті романи, драми, реперції і т. ін.); мистецький (статті про музику, малювання, театр і ін.); публіцистичний (статті на загальні теми); науковий (статті по історії, філософії, мові, економіці і ін.).

Редатор-видавець Хведір Коломійченко. СІВРБИТНИКИ: В. Аleshko, X. Алчевська, М. Вільшевський, В. Верховинець, І. Гриняй, О. Грушевська, проф. О. Грушевський, М. Жук, О. Журлива, Д. Загуд, В. Захлинський, І. Зоранчук, Ю. Ісаєвич-Меженко, П. Барманський, О. Ковалевський; X. Коломійченко, І. Ковчич, В. Кривецький, С. Крипач, проф. А. Кримський, А. Куд- ницька, Л. Курбас, М. Левитський, І. Липа, В. Липинський, X. Майстренко, Я. Ма- монтов, М. Марковський, О. Назарук, О. Олесь, Т. Осадчий, В. Отамановський, В. Пачоський, Б. Підгорецький, В. Пічета, І. Прихоженко, В. Різниченко, М. Риль- ський, проф. М. Рудницький, Я. Савченко, В. Самійленко, О. Святогор, О. Слюсарен- ко, К. Стеценко, В. Тарнопольський, П. Тенякко, М. Терещенко, проф. Ф. Тимченко, М. Філанський, Г. Хоткович, Мар. Черняківка, М. Чернавотний, Г. Чупришка, С. Шелухин, М. Янчук та інші.

Передплата—в конторі редакції: Київ, Маріївсько-Володимирська 123, п. 20. Тел. 50-59. Раріють без пересилки: річно—30 карб., 1/2 р.—16 карб. 3 пересилкою: річно—33 карб., 1/2 р.—20 карб. 2—1236—1

Прикраси на ялин. забавки, по- падково прод. Віб.-Бульвар 44 пом. 11. 0—01268

З 5-го січня Міністерство На- родної освіти відчиняє при Га- лицькій чайній (на розі Златоуст. вул. і Галицького баз.) БІБЛІОТЕКУ-ЧИТАЛЬНЮ. При бібліотеці будуть українські газети й журнали.

Читальня-бібліотека буде відчинена щодня окрім суботи від 1 год. дня до 6 год. вечора. Читання книжок і газет при бібліотеці, а також видача книжок до до- му безплатні. 1—01277

До Різдяних Свят. КОЛІДАНІ (обривки з нотами, видання 2-го ціна 1 карб. УКРАЇНСЬКИЙ ВЕРТЕП—ціна 2 карб. (Розвідка О. Касія, текст вертепної драми, малюнки). Замовляти по адресі: Київ, хрещатик 50, Книгарня Т-ва Друкар. 3—1507—1

В справі організації с.-г. збуту Подільський Союз-Банк (м. Вінниця на П.Ділі) запрошує АГРО-НОМІВ кооператорів українців, в пренція яких організаторським стажом. Річна плата за 14 місяців по 600 карб. і вище, в залежності від стажу. При розіздах за коштом союзу платяться добові від 18 до 50 карб. 3—1503—1

По постанові Думи від 27 грудня цього року строк внесення одноразового збору установлено на 5 лютого. уплата пені 2 лютого. Миська Управа разом з ним пропонує домоватникам котрі не подали заяви о складанні і до- ходості їх майже подати такові негайно в Миську Управу. В разі не подати або неправдиво поданих відомостей, Миська Управа має право оцінювати майно на основі які маються в її розпорядженні відомостей з внеском. Судова відповідальність по 29 ст. уст. о наказ, наліч. Мар. Суд. (21 ст. закон. о госод. доход. збороз). 1—1494—

Київська Міська Управа

оповіщає, що 4 січня 1919 р. о 2 години дня на київських миських скотобоях бу- дуть утворені торги на віддачу підляку на плетивні роботи по поправці кам'я- ного хліва в яким почує бидло на мись- ких скотобоях. Ковидції за означений предмет можна бачити у конторі миських скотобояв в святкові дні до 3-х годин по полудні 1—1500

29 грудня в помешкані Місії Р. О. Червоного Хреста (Беса- рабка, Слов'янська гост.) укра- дено жеті, між котрими малось тисяча сорок карбованців грошей, лікарський дилом на ім'я А. Артеменко, асистентське посвідчення. Прохав ці документи раху- вати не літними, а в випадкові знайде- на їх повернути в Мисію Р. О. Черв. Хрис. 1—01276

Для різдяних подарунків д.т. книгарні „ВСЕУВИТО“ (Київ, Вел. Володимирська, 34) пребув великий транспорт ДИТЯЧИХ КНИЖОК. З ГАЛИЧНИИ. 1—01274

Шукаю літературної праці, яку мож- на б було виконувати у себе вдома (через хоробу): перекладів з укра- їнської, російської, французької та ні- мьолької мови, редензованія книжок і т. ін. Звертатися листовою по адресі: В. Під- вальва 36, п. 12, М. Ішунівий. 2—01273—1

Бухгалтер -коресп. самост., з адмініст. досвідом, волод. укр. нім. та ишт. мов., шук. посади. Тургевська 45 п. 20, Д. Е. 1—01275

Київська Губернія на Зем- ська Управа закликає на тимча- сові посади деаін- фекторів для бавно-дезаінфекційних отря- дів. З проханням звертатися од 12 до 2 дня в Санітарне Бюро Київської Губерні- альної Земської Управи В. Володимирсь- ка 33. 1—1495

На кобзі уділяє лекції першої кобзарської капели Василь Ємець. Бачити від 10 до 4 в міністер- стві народної освіти Терещен- ківська 2. 1—01278

РІЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 Р. НА ЖУРНАЛ „ШЛЯХ“ орган незалеж- ної думки

„ШЛЯХ“ має відділ: красномовного (поетів, есеїстів, новелі, оповідання, повісті романи, драми, реперції і т. ін.); мистецький (статті про музику, малювання, театр і ін.); публіцистичний (статті на загальні теми); науковий (статті по історії, філософії, мові, економіці і ін.).

Редатор-видавець Хведір Коломійченко. СІВРБИТНИКИ: В. Аleshko, X. Алчевська, М. Вільшевський, В. Верховинець, І. Гриняй, О. Грушевська, проф. О. Грушевський, М. Жук, О. Журлива, Д. Загуд, В. Захлинський, І. Зоранчук, Ю. Ісаєвич-Меженко, П. Барманський, О. Ковалевський; X. Коломійченко, І. Ковчич, В. Кривецький, С. Крипач, проф. А. Кримський, А. Куд- ницька, Л. Курбас, М. Левитський, І. Липа, В. Липинський, X. Майстренко, Я. Ма- монтов, М. Марковський, О. Назарук, О. Олесь, Т. Осадчий, В. Отамановський, В. Пачоський, Б. Підгорецький, В. Пічета, І. Прихоженко, В. Різниченко, М. Риль- ський, проф. М. Рудницький, Я. Савченко, В. Самійленко, О. Святогор, О. Слюсарен- ко, К. Стеценко, В. Тарнопольський, П. Тенякко, М. Терещенко, проф. Ф. Тимченко, М. Філанський, Г. Хоткович, Мар. Черняківка, М. Чернавотний, Г. Чупришка, С. Шелухин, М. Янчук та інші.

Передплата—в конторі редакції: Київ, Маріївсько-Володимирська 123, п. 20. Тел. 50-59. Раріють без пересилки: річно—30 карб., 1/2 р.—16 карб. 3 пересилкою: річно—33 карб., 1/2 р.—20 карб. 2—1236—1

Прикраси на ялин. забавки, по- падково прод. Віб.-Бульвар 44 пом. 11. 0—01268

З 5-го січня Міністерство На- родної освіти відчиняє при Га- лицькій чайній (на розі Златоуст. вул. і Галицького баз.) БІБЛІОТЕКУ-ЧИТАЛЬНЮ. При бібліотеці будуть українські газети й журнали.

Читальня-бібліотека буде відчинена щодня окрім суботи від 1 год. дня до 6 год. вечора. Читання книжок і газет при бібліотеці, а також видача книжок до до- му безплатні. 1—01277

До Різдяних Свят. КОЛІДАНІ (обривки з нотами, видання 2-го ціна 1 карб. УКРАЇНСЬКИЙ ВЕРТЕП—ціна 2 карб. (Розвідка О. Касія, текст вертепної драми, малюнки). Замовляти по адресі: Київ, хрещатик 50, Книгарня Т-ва Друкар. 3—1507—1

В справі організації с.-г. збуту Подільський Союз-Банк (м. Вінниця на П.Ділі) запрошує АГРО-НОМІВ кооператорів українців, в пренція яких організаторським стажом. Річна плата за 14 місяців по 600 карб. і вище, в залежності від стажу. При розіздах за коштом союзу платяться добові від 18 до 50 карб. 3—1503—1

По постанові Думи від 27 грудня цього року строк внесення одноразового збору установлено на 5 лютого. уплата пені 2 лютого. Миська Управа разом з ним пропонує домоватникам котрі не подали заяви о складанні і до- ходості їх майже подати такові негайно в Миську Управу. В разі не подати або неправдиво поданих відомостей, Миська Управа має право оцінювати майно на основі які маються в її розпорядженні відомостей з внеском. Судова відповідальність по 29 ст. уст. о наказ, наліч. Мар. Суд. (21 ст. закон. о госод. доход. збороз). 1—1494—

К. Авищенко, В. Андрієвський, Федір Близ- нюк, Микола Вєсовоєв(Архивіскоп Никон), Кристофор Вєраховський, Степан Бабає, д-р Мирон Кордуба, С. Волох, Ан. Василь- ко, Петро Возкушевський, Ст. Васильчен- ко, Петро Волошенко, Степан Гаєвський, Євген Галайзер, д-р Галин, Ілля Галаєв, Марія Гринченко, Терентій Галапура, Ан- дрій Горленко, Георгій Гасенко, Петро Гаєнко, Андрій Головоко, Дмитро Дорос- ненко, Володимир Дурдуський, д-р Дмитро Донош, Сергій Дуванський, Карпо Дмитрович, Федір Дудко, Олександр Ло- ровський, Петро Дідушок, Василь Дога, Сергій Єфремов, Леонід Жембуйов, Андрій Жук, Павло Зайцев, Марія Ішунівка, М'я- колдо Івченко, В. Іванченко, Н. Іванівка, Олександр Кузмицький, Михайло Кор- ванський, Василь Короня, Олександр Кандяк, В. Ковтєвський, Федір Касія, Микола Кривинський, п.-о. Крамаренко,

Федір Коломійцев, Іван Капустякський, Ми- кола Ковалевський, Мавра Кущар, Кох А., Петро Коломійченко, Микола Круцький, Д. Кущирук, І. Ковчич, Володимир Ле- онтович, Костянтин Лосський, академик Орест Левинський, Платон Липинченко, Рос- тислав Ляшенко, д-р Д. Левинський, Ми- кола Литвицький, Гаврило Ломачинська, Павло Мазковський, проф. Кость Мацєвч, Юлій Мелевський, Дмитро Маркович, акад. Олександр Мурзико, Михайло Мо- гильницький Олександр Мицюк, Федір Ма- тусьовський, Йосип Маєвський, Андрій Ні- ковський, Володимир Науменко, проф. Іван Огієнко, Дмитро Одріна, Іван Опікоко, О. Олесь, Євдоким Олексій, Вячеслав Про- копович, Олександр Пильківч, Виктор Шенявський, С. Панасенко Іван Пряхо- жанко, Протип Моцятенко, Промисловськ Пичепа, Євген Перфецький, Мегодія Пав- ловський, Софія Русова, Василь Різничен-

ко, Ромул, Р. Рилицький, Н. Сирин, Федір Сидєренко, Микола Стадник, Григорій Са- ливко, Володимир Стрешкевич, Ольга Сніг- на, Людмила Старичька Черв'яківська, Петро Стебницький, П.Смугло, Олександр Ско- ренко, Олександр Салківський, Іван Се- ленський, Янн Савченко, Іван Сайжний, Євген Соколов, Гр. Стрілець, Євонів, Микола Сильно, Юр. Стрижавський, Василь Суліма, Володимир Сам Іленко (В. Сивенький), В. Старий, Гр. Гисаченко, Павло Тичина, Михайло Тимофій, акад. М. Туган-Вара- новський, Сергій Телєжківський, Павло Темченко, п.-о. Тарпавський, Володимир Ульяницький, В. Флоравський, Олександр Хотонький, Ів. Харченко, О. Хоменко, проф. І. Фещенко-Чопівський, Євген Чика- ленко, С. Чалій, Сергій Шелухин, проф. К. Широцький, Сергій Шемет, Олександр Шульгина, Гр.г. Шляхов, Леонід Юрєвич, С. Яковів, М. Якименко, А. Яривич.

Адреса редакції і контори: У Києві, Інститутська, 23. Редактор і відповідальний: Андрій Ніковський. Директор контори: С. Рачченко.

Редакційна колегія: Сергій Єфремов, Андрій Ніковський, Павло Тичина.

1-го т-ва, Петро Барський у Києві Хрещатик № 40

1919 ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 РІК (другий рік видання) на двотижневий часопис сільсько-господарської кооперації „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ видання Центрального Українського Сільсько-Господарського Кооперативного Союзу. Часопис ставить своїм завданням як найширше освітлювати пи- тання в полі сільсько-господарської кооперації, викликати на місцях серед кооперативів, агрономів, громадських діячів і селян-хліборобів ініціативу до закладання сільсько-господарських кооперативів, давати поради та вказівки про те, як вести в них роботу і взагалі обслугову- вати сільсько-господарську кооперацію в усіх її галузях. Часопис ста- на послугу найбільш пошуким завданням даного менту в житті сіль- ського господарства—організації сільсько господарських кооперативів. Передплата на „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР“ на рік—24 кар., на півроку—12 кар., окреме число—2 кар. 50 коп. Передплатникам за до- даткову плату (з половинний ціни) будуть надіслані на прогай року „СПРАВОЧНИК ПО СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКІЙ КООПЕРАЦІЇ“, і книж- ка по сільсько-господарській кооперації та і книжка по сільському господарству. АДРЕСА редакції і контори: Київ, Прорівна 19, пом. „ЦЕНТРАЛУ“. 3—1231—2

Видавничча Спілка „КНИГОЗВІРНЯ“ Редакція й Контора Бесарабка 2 телеф. 24-01. Книгарня, Хрещатик 28. Книгарня і Краєра Конона Хрещатик 28. ПАСАЖ няца 28.

Контора й Книгарня має великий вибір ріжних книжок та відручків.

До відомо губерніяльній, повітових народних управ, учительських спілок Дросів, кооперативних установ, видавничих т-в, Шкільних Педагогічних Ра- я усього єдиного українського громадянства.

Зважаючи на скручений стан напруженого ринку й великі кількоти, яких при- ходиться визнавати кожну, набуваючи тих, чи інших книжок чи підручників, ви- давничча Спілка „КНИГОЗВІРНЯ“, переслідуючи одну тільки культурно-просвітну мету- шила на зустріч всім одержавши залю її абонентам.

Абонент Спілки не тільки уможможить собі ріжних турбот і клопотів по заку- пенню потрібних йому книжок, а ще й має такі права і привілеї:

1) Замовлення його виконуються по-за чергою і без завадлив, при чому йому лко абонентові, дається що найвища знижка.

2) Замовляючи книжки власного видання Спілки, абонент, одержуючи книжки за пересилку їх не платять, позаяк пересилку книжок власного видання своїм або кештам Спілка приймає на свій кошт.

3) Замовляючи книжки чужого видання, тоб-то якіб не було книжки і вдово- лаччи при замовленні всі гроші, по вартості їх, наперед, абонент, одержуючи книж- ки, за пересилку їх не платять, позаяк в такеж випадках своїм абонентам Спілка пересіляє книжки за свій кошт.

4) Купуючи книжки, в комодах і книгарнях Спілки, абонент користується зниж- кою не менш як 10% на книжки чужого видання і не менш як 30% на книжки влас- ного видання, навіть тоді, коли набуває одну книжку вартістю менш і карб.

5) Набуває виключне право на книжки, які маються в продажі в обмеженій кількості, позаяк такі книжки будуть продаватися і викопіювати тільки абонентам.

6) Замовляючи або купуючи улюбтовані Спілкою книгозбірні, абонентові крім звичайної для нього знижки, надається право виплачувати гроші на прогай цілого року, при чому при замовленні, чи купівлі книгозбірні зноситься тільки половина вартості її, а решта виплачується в прывацьній строки.

7) Одержуючи книжки до читання з книгозбірень Спілки за половину плати- лев встановлена для сторонніх.

8) Все жадної долівки до передплатної ціни передплатувати через посеред- кство Спілки всі українські часописи, які виходять на Україні і по-за її межами про чому Спілка гарантує справу виключно її.

9) Дурно одержувати від Спілки повідомлення, про всі кобї книжки, які виходять в світ.

10) Дурно одержувати відповіди на всі запитання, що до книгарського діла.

Абонентом Спілки може бути кожн особа чи інституція. Ціна абонемента 100 карбованців, які зноситься на один з б.ж.ч. року Спілки, або надісланося до контори Спілки. Негайно по одержавні грошей, контора Спілки знімає абонентові абонемента гроші, на якому зазначені всі обов'язання Спілки перед абонентом.

Абонент Спілки нічим не пошуває себе зв'язаним і в любой час може одне- итись од послуг Спілки, при чому гроші (100 карб. вони повертаються.

Залючуючись в число абонентів, абонент повинен надіслати до контори Спілки такі відомості: а) імя, по батькові й прывіще (чи пазву інституції), б) своє місце- зове чи офіційне становиче, в) точну свою адресу поштовою, г) адресу телеграфу і мабильну станцію залізничні.

Засильваючи книжки, абонент повинен констатувати на М абонемента гроші, які в замовляючи книгозбірні, крім того що й зазначати: прогайом сільськост місць, де він хоче виплачувати вартість її, а купуючи книжки в комодах і книгарнях Спілки, чи одержуючи їх до читання з книгозбірень Спілки продаються його.

З кошою же мо уповноважено Видавниччої Спілки „КНИГОЗВІРНЯ“: Директор-реєстродерж Я. САМОНЕНКО, Секретарь Н. БАГАТІВНА

„НОВА РАДА“ Щоденна політична, еконо- мична і літературна газета. Приймається передплата на рік 1919-й Ціна на 3 місяці 42 карб., 2 м. 28 карб., 1 м. 14 карб. в дрібнім продажі 60 коп. за примірник. В 1918 році в „НОВІЙ РАДІ“ писали такі особи: Федір Коломійцев, Іван Капустякський, Микола Ковалевський, Мавра Кущар, Кох А., Петро Коломійченко, Микола Круцький, Д. Кущирук, І. Ковчич, Володимир Леонтович, Костянтин Лосський, академик Орест Левинський, Платон Липинченко, Рос- тислав Ляшенко, д-р Д. Левинський, Ми- кола Литвицький, Гаврило Ломачинська, Павло Мазковський, проф. Кость Мацєвч, Юлій Мелевський, Дмитро Маркович, акад. Олександр Мурзико, Михайло Мо- гильницький Олександр Мицюк, Федір Ма- тусьовський, Йосип Маєвський, Андрій Ні- ковський, Володимир Науменко, проф. Іван Огієнко, Дмитро Одріна, Іван Опікоко, О. Олесь, Євдоким Олексій, Вячеслав Про- копович, Олександр Пильківч, Виктор Шенявський, С. Панасенко Іван Пряхо- жанко, Протип Моцятенко, Промисловськ Пичепа, Євген Перфецький, Мегодія Пав- ловський, Софія Русова, Василь Різничен-